

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELJSKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 1. DECEMBRA 1939.

ŠTEV. 12.

ČLOVEKOVA VELIČINA

Človeka napravijo velikega velike življenjske naloge. Človek raste, čim večje življenjske naloge so pred njim. Človek ne ve in ne sluti kakšne orjaške moči so v njem, dokler ga življenjska naloga ne prisili, da razvije speče moči.

Sv. Tomaž Akvinski je povedal globoko resnico, ko je dejal, da je človek spopolnjev v nedogled.

Če pa pogledamo v življenje, bomo videli nešteto takih ljudi, ki so se zadovoljili s to zavestjo, da so neskončno spopolnjeni, v resnici pa se prav nič spopolnili niso. To so žalostne prikazni, ki niso imele nikdar toliko volje in moči, da bi se lotili pomembnih nalog in se navdušili za velike in težko dosegljive cilje. Če so se kdaj pomotoma in kakor iz neke slabosti odločili za nekaj velikega, tega niso izvršili.

Človekova veličina pa je v tem, da velike stvari hoče in izvrši.

Plemenitega človeka nobena stvar bolj ne razveseli, kakor če mu kdo, ki ga visoko ceni, poveri težko nalogo.

Če hočeš biti kaj, poišči si tako veliko, plemenito in lepo nalogo. Trudi se, da boš dovršen mož v svojem poklicu, bori se za jeklen in plemenit značaj, žrtvuj se za druge...

Ena najlepših življenjskih nalog pa stoji pred katoliško mladino: zvesto, navdušeno in veselo osvajanje svojega okolja za Boga in Cerkev. Čim več težav je, čim predrznejši so nasprotniki, tem lepša je naša naloga.

Kdor se bo v svojih dijaških letih iskreno in brezpogojno posvetil tej veliki življenjski nalogi, je lahko prepričan, da gre njegova pot naravnost navzgor k višinam.

Varne smernice

A kakor je dejal Pij XI. o socialnih smernicah Leona XIII., da so »varne smernice«, tako moramo reči tudi o smernicah, ki jih podaja Pij XI. v tej okrožnici, da so to »varne smernice«, kako rešiti tisto težko vprašanje človeške družbe, ki se imenuje socialno vprašanje.

VARNE IN POGUBNE SMERNICE

»Varne smernice«, to so smernice, ki se ni bati, da bi zvodile narode in posameznike na pogubna pota. Tudi drugi dajejo socialnemu delu smernice, a te smernice so dostikrat blodne in pogubne.

Mislimo na smernice, ki jih je podal delovnim stanovom Marks v »Komunističnem manifestu«. Tudi to so smernice, a smernice, ki tirajo narode v pogubo. Lenin si je osvojil te smernice in skušal po njih preurediti Rusijo, a kam je pritrjal Rusijo, v kakšno razdejanje!

Kaj takega se torej pri smernicah Pijeve okrožnice ni bati. Narodil se lahko mirno in varno ravna po njih, zakaj te smernice daje papež kot duhovni voditelj krščanstva vsemu krščanskemu svetu, krščanskim narodom.

PAPEŽA VODI

V TAKIH IZJAVAH SV. DUH

V takih izjavah pa vodi papeža sv. Duh. Duh resnice, ki ne more dopustiti, da bi papež vodil človeštvo v pogubo.

Ne pravimo, da spadajo takšne okrožnice med tiste odloke sv. stolice, ki so že po svojem značaju bistveno nezmojljivi (kakršne so definicije ex cathedra). A spadajo med izjave najvišjega cerkvenega učiteljstva, ki se moramo verniki po njih ravnati in se tudi prav zaradi tega varno po njih ravnajo.

Pij XI. že v naslovu okrožnice izrečno poudarja, da se obrača na vse

vernike, v okrožnici sami pa naglašja, da ima pravico in dolžnost govoriti o teh rečeh, in sodi o prepornih točkah z »vrhovno oblastjo«, ki mu je dana od Boga (41).

»QUADRAGESIMO ANNO« ZA VSE KATOLICANE OBVEZNA

Prav radi tega, ker daje te smernice vrhovni učitelj in voditelj krščanstva, so pa katolici tudi dolžni ravnati se po njih. Gotovo bi ne bil dober katolican, kdor bi te smernice preziral, še slabši bi bil seveda, kdor bi skušal zvoditi katolice na druga pota. Poslušnost papežu je krščanska dolžnost in krepost. Katolici pa morajo biti veseli, da imajo v zmedah in zablodah sveta učitelja in voditelja, ki varno vodi mimo kleči.

Iz nove »Naše poti« dr. A. Ušeničnik: Komentar k »Quadragesimo anno«.

S SESTANKA „ZARJE“

V ponedeljek 21. novembra 1939. je imela Zarja članski sestanek, katerega se je udeležilo med drugim tudi deset članic. Govoril je cand. phil. Bogo Grafenauer: »Zadnja štiri leta Akademske zveze. — V pouk in zabavo«.

Vabilo na sestanek je viselo tudi na Zarjanski oglasni deski na univerzi. Pred lepakom so stali številni komunisti in podnaslov z velikim užitek komentirali.

Ves govor se je zaključil z običajnimi besedami Zarjanov: Zarja ne prizna odbora »Akademske zveze«, ne prizna pravil »Akademske zveze«, »Zarja« bo priznala AZ takrat, ko bodo pravila taka, kot jih predlaga »Zarja«.

Ta pravila pa bi bila taka, da bi AZ bila popolnoma ob vsi moč, in moglo bi se zgoditi, da bi neko večanjeno društvo že zdavnaj osvojili komunisti, pa ga le ne bi mogli vreči iz AZ.

O dr. Capudrovem govoru, ki ga je imel na inteligenčnem zborovanju v dneh kongresa Kristusa Kralja, se je predavatelj izrazil takole:

»Dr. Capuder je revoltiral proti škofu, ker je napadel »Zarjo«, ki ima od škofa postavljenega duhovnega vodjo; je revoltiral proti svojim političnim šefom, ki so materialno podprli zarjanski tečaj.« To je sijajna logika. Po taki logiki bi lahko prvi poljubni lopov n. pr. škofa ali bana, ki ga ne poznata, opeharil za podporo, potem bi pa izsiljeval iz ljudi milodare s tem-le revolverjem: »Če mi ne daš denarja, si proti banu, si proti škofu, kajti

škof in ban sta mene materialno podprla.«

Ta izjava je pa še sicer značilna: Kaže namreč, kako zelo je tretja skupina interesirana na podporah, — moralnih in materialnih — od strani raznih oddelčnih faktorjev. Namesto da bi se z izkazano podporo hvaležno zadovoljila, pa ti še propagandno izkorišča podpornikovo ime: za lov na novince in za beganje nepoučenega občinstva.

To občinstvo naj ima v teh podporah dokaz, da je zarja kleno katoliško društvo po željah škofa, bana in vseh katoliških uradnikov.

Predavanje tudi sicer ni prikazalo objektivne slike. Manjkalo je zlasti poročilo o poskusu specializacije katoliških akademskih društev leta 1936. in o specializaciji v letošnjem letu. Predavatelj je tudi tendenciozno zamolčal, kako je kot predsednik »Danice« dne 5. aprila 1939. diktatorsko in protipravno jemal opoziciji volilno in glasovalno pravico in tako na nezakonit način obdržal »tretjo skupino« na oblasti. Opozicija je po obnem zboru zbrala zadostno število podpisov za izredni občni zbor, ki ga pa tretjeskupinski odbor — v zasmeh vsej pravici in demokraciji — ni sklical. Zaradi teh krivic je tretjeskupinski odbor v jeseni 1938. sramotno letel z vlade in nato je vsa »tretja skupina« prestopila iz »Danice« v »Zarjo« in si iz »Zarje« naredila strujarsko trdnjavo.

Na sestanku je bilo tudi nekaj Daničarjev, ki pa v debati niso mogli resnice povedati, ker jim je predsednik takoj vzel besedo.

RAZGLAS „ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA SLOVENIJE“

Obnašanje slovenskih komunistov je postalo zadnje čase izredno zanimivo. Doslej so se trudili samo za razne »socialne« štrajke, za »mirovne« mitinge, »antifašistične« izjave in podobno. Sedaj pa so začeli čisto odločno in razločno uganjati politiko stare komunistične stranke. Nič več se ne skrivajo v navidez nedolžnih mirovnih frontah, prišli so na dan z »Zvezo delovnega ljudstva«, kar je samo novo ime za staro in razpuščeno »Komunistično partijo«. »Zveza delovnega ljudstva« je čutila potrebo, da izda manifest na slovenski narod.

Manifest »Zveze delovnega ljudstva« se takole končuje:

»V boj za: močno mirovno zvezo balkanskih držav naslonjeno na sovjetsko zvezo! za ureditev diplomatskih in trgovskih odnošajev s sovjetsko zvezo! »Živela zveza delovnega ljudstva Slovenije!«

Zelo samo lahko hvaležni »Zvezi delovnega ljudstva«, da nam je tako

naravnost pokazala, za kaj ji v resnici gre. Proti svoji navadi so se naši komunisti enkrat razkrili in so pokazali svojo gorečo ljubezen do tujega državnega poglavarja strica Stalina in do njegove židovske Sovjetije.

Kdo jih more zdaj še zagovarjati? Pokazali so svojo pravo barvo, tako da jih nihče več ne more v dobri veri opravičevati. Pričakujemo, od »Dejanja« in »Delavske pravice«, da zdaj nastopa proti njim kot največjim zatiralcem svobodne človeške osebnosti in samostojnosti. Ti ljudje so skrajno nevarni za tisti ostanek demokracije, kolikor je še na svetu, saj so najhujši nasprotniki svobodnega prepričanja. Noben fašizem ni tako krut, noben nacizem tako barbarški, nobena diktatura tako nasilna kakor boljševiška. Kdor se hoče boriti za svobodo, mora najprej pobijati komunizem ali pa slovensko povedano, pobijati in razkrinkavati mora »Zvezo delovnega ljudstva«.

Strokovnost komunističnih akademikov

Naše uredništvo je dobilo letak, ki so ga pred kratkim izdali komunistični akademiki na beograjski univerzi. Letak se glasi:

AKADEMSKO JURIDIČNO DRUŠTVO

— sekcija pravne zaščite —
prireja v petek, 17. XI. 1939., v dvorani pravne fakultete ob 6.15
zborovanje,

na katerem se bo govorilo o pravnem položaju akademikov, o amnestiji političnih obojencev akademikov, o vrnitvi bivših dobrovoljcev španske republike, ki se še vedno nahajajo v koncentracijskih taboriščih v Franciji in Španiji.

Pozivamo vse akademike, da pridejo na to zborovanje, da s tem manifestirajo za splošno in pravično stvar.

15. nov. 1939. Pravna zaščita pri
v Beogradu Pravniškem
društvu.

Ta letak nam zelo lepo prikazuje komunistično »strokovnost« in »nepolitično delovanje«.

Pri nas pa je pred kratkim neki »katoliški akademik« zarjanske smeri razlagal, da pojde pri volitvah na univerzi rajši s komunisti kot s katoliškimi akademiki, češ da edino komunisti res strokovno delajo; katoliški akademiki pa da izrabljajo strokovnost v svoje politične namene.

Ponesrečen poskus komun. demonstracij na univerzi

Komunisti na univerzi delajo seveda po istih navodilih kakor »Zveza delovnega ljudstva«. Zato so v torek 21. XI. skušali napraviti na univerzi spet enkrat demonstracije za ideje in zahteve, kot jih izraža razglas »Zveze delovnega ljudstva«. Toda komunistov danes nihče več na univerzi ne smatra za nadstrankarsko, svobodo in demokracijo ljubečo skupino, ampak vsi čisto točno vedo, da so ravno komunisti najzagrizenejši strankarji, ki so pa poleg svoje zagrizenosti tudi maloštevilni, kakor izkazujejo volilni rezultati.

Doslej so se komunisti vtihotapljali v razna strokovna, narodna in druga dobra gibanja in s tem marsikoga preslepili. Ko so sedaj samostojno nastopili, je vseh teh prevar konec, kajti ljudi, ki bi si želeli tudi pri nas sovjetskih razmer, je v Sloveniji tako malo, da bi lahko spravili vse v eno majhno umobolnico.

Časnikarska agencija Zveze vojskujočih brezbožnikov sovjetske Rusije se je nedavno bavila z razvojem svobodomiselnega gibanja na Balkanu in je v tej zvezi izjavila:

»Najnovejši politični dogodki v Vzhodni in Srednji Evropi bodo brez dvoma odmevali na Balkanu. Svobodomiselnega gibanja v Bolgariji, Romuniji, Jugoslaviji in Grčiji so bila v težkem položaju. V tem bodo nastopile neke spremembe. Sovjetsko-ruski brezbožniki bodo svojim ateističnim somišljenikom na Balkanu nudili vso možno pomoč. Glavna borba v teh krajih mora biti naperjena proti grški pravoslavni Cerkvi, ki je bila trda proti komunizmu.

Vojskujoči brezbožniki bodo v kratkem razširili veliko številno propagandnih brošur v različnih jezikih balkanskih narodov, obenem pa bodo dali na razpolago znatna denarna sredstva za borbo proti veri na Balkanu.«

General Franco o rdečem tisku

Ugledni londonski katoliški tednik »The Tablet« je prinesel intervju, ki ga je dal generalissimus Franco v zadnjih dneh avgusta ameriškega duhovniku Johnu O' Brienu.

PROTI KOMU SE JE FRANCO BORIL ?

Franco je izjavil: »Končno smo osvobodili Španijo in njene krščanske tradicije od hudega gospodarjenja rdečih komunistov, ki so bili pog vodstvom sovjetske Rusije. Borili smo se proti tuji premoči, proti temu, da bi se nam vsilila ideologija, nasprotna vsem našim tradicijam in naši veri ter nasprotna prepričanju večine španskega naroda. Borili smo se proti vladi, ki je pasivno gledala, kako se požigajo cerkve in rušijo oltarji, duhovniki in redovnice pa ubijajo in živi sežigajo.«

GLAVNI VIR KOMUNIZMA

Na vprašanje ameriškega duhovnika, kako je bilo mogoče, da se je velik del Špancev vrغل v komunizem in postal krivec strašnih zločinov, je osvoboditelj Španije odgovoril: »Danes nam je mogoče tudi na to odgovoriti. To vprašanje smo zastavili vsakemu komunistu, ki je bil po vestni in objektivni sodni preiskavi obsojen na smrt.

Iz odgovorov se vidi, da 99% od teh ni prejelo bacila ateističnega komunizma niti iz knjig niti iz učenih razprav, ampak da jih je okužil rdeči tisk.

Leta in leta so rdeči časopisi zlohotno pisali o naših duhovnikih in redovnicah, norčevali so se iz naše krščanske vere in proglašali vsako versko čustvo in vero v Boga za smešno norost.

OBREKOVANJE CERKVE IN SLEPARSKE OBLJUBE

Ti rdeči dnevnikarji so polagoma uničili vero naše napačno vzgajane mladine. Obljubljali so jim bogastvo, zemljo in imetje in so vcepili vanje mržnjo proti vsem tistim, ki razpolagajo s svojo imovino. Cerkev so označili za braniteljico tega sistema zasebne lastnine in tako kot sovražnico, kot zapreko na poti utopijam o kolektivu — kot zapreko, ki jo je treba odstraniti.

LAŽNIVA REKLAMA ZA SOVJETIJO

Za ideal so vse novine postavile sovjetsko Rusijo. Rusija — to je ideal, raj malega človeka. Vedno se citirajo Leninove besede, po katerih bi Španija morala biti druga dežela v Evropi, v kateri naj bi zmogala sovjetska vlada. Napadali so ustanovo družine, v zaščito pa so vzeli svobodno ljubezen.

SEJANJE SOVRAŠTVA

Tako je rdeči tisk raznašal kliče, ki so prinesle tisto mržnjo, ki se je obrnila proti cerkvam, samostanom in bolnicam, duhovnikom in redovnicam ter proti zavodnim laikom, ki se niso hoteli odreči krščanski veri in Bogu.«

Občni zbor DSFF

Strokovno »Društvo slušateljev filozofske fakultete« je imelo svoj občni zbor v soboto, 25. nov. 1939. Občni zbor je volil le predsednika in tajnika DSFF, kajti ostali odborniki DSFF so avtomatično predsedniki strokovnih klubov filozofske fakultete.

Zarja je postavila svojega kandidata. Katoliški akademiki so se sicer ponovno trudili za skupen nastop, toda »Zarja« je ultimativno izjavila: »Če hočete, volite našega kandidata, če nečete, pa nič!« Katoliški akademiki se diktatu manjšine seveda niso udali.

Volilni rezultati so sledeči:

Akademsko zveza	58
Lista akademske levice	41
»Zarja«	38

Tako je že četrto leto predsednik DSFF katoliški akademik, kljub temu, da »Zarja« ruši katoliški vpliv na univerzi.

Na obnem zboru je neki marksist enemu izmed vodilnih Zarjanov čestital, da je Zarja postavila svojo listo.

In še se bo razburjal kdo, če rečemo, da »Zarja« tako dela, da je marksistom všeč.

Levičarski časnikar — konvertit

Pred kratkim je prestopil iz protestantizma v katoliško Cerkev zelo znani ameriški časnikar Heywood Broun.

Če gledamo na njegovo življenjsko pot, se moramo res čuditi božji milosti, ki si osvoji človeka prav tedaj, ko bi najmanj pričakovali.

Broun izhaja iz protestantske rodbine. Oče je bil minister, sam pa se je posvetil novinarstvu.

Broun je mož, ki se za vse zanima. Njegove bistre oči so opazile silno moč Cerkve in odločnost zadnjih papežev. Zlasti pridno je študiral vse papeške socialne okrožnice.

Seznanil se je z radijskim govornikom, profesorjem msgr. Sheenom. Prvič sta se zaradi komunizma ostro sporekla. Dokazi tega duhovnika so napravili nanj najgloblji vtis, kakor je sam pozneje pripovedoval, a priznati tega ni hotel.

Čez nekaj let pa je bil prav msgr. Sheen tisti, ki ga je poučeval v katoliški veri in sprejel v katoliško Cerkev.

Gotovo je mož s tolikim talentom, s tolikim vplivom in ugledom, kakor prav Broun, velika pridobitev za ameriške katoličane in živ dokaz, kako najdejo tudi danes v Cerkvi utego plemeniti in izobraženi ljudje, ki resnico iskreno iščejo. Cerkev ni samo družba otrok in čustvenih žensk, marveč prav lahko družba izobraženih in mislečih mož.

Katoliške dijaške organizacije v Belgiji

Najbolj znana organizacija belgijskih katoliških dijakov je JEC (Jeunesse Etud. Catholique). Do zvezinega kongresa l. 1933. je vse delo, vsi načrti in vsa propaganda imela en sam cilj: pridobiti čim več članov za organizacijo. To se jim je lepo posrečilo. Cele množice dijakov so pristopile k žesistom (JEC). Kmalu so imeli nad 7.000 tisoč članov, ki so plačevali precej veliko članarino. Upali so že, da bodo v doglednem času dosegli celo 10.000 članov. Tedaj so sprevideli, da je v tej masi dijaštva mnogo takih, ki v tako organizacijo ne spadajo. Kako dobro voditi in vzgajati take množice, je tudi težko vprašanje.

Zato so l. 1933. sklenili, popolnoma spremeniti organizacijo in način delovanja. Vse bodoče delo mora iti za tem, da JEC vzgaja Belgiji odločne in zanesljive katoliške izobražence in voditelje,

ne pa armade boječih kimavcev. Novo geslo je: vsako leto morata priti iz vsake srednje šole in iz vsakega zavoda dva dijaka, ki se bosta popolnoma posvetila delu v katoliških organizacijah. Tega števila naj nihče ne poviša. Je to v resnici trd ukaz, ali Belgiji se zavedajo dveh prednosti: vsako leto pride iz srednjih šol okoli 140 odličnih dijakov in sposobnih sodelavcev, ki so zares skrbno izbrani in izobraženi. Zato se nanje lahko vedno zanesejo.

Preostale množice članov so polagoma izločili in jih napotili v podobna katoliška društva, ki od svojih članov zahtevajo veliko manj. Tako je postala JEC udarna organizacija. Svoje maloštevilne člane hoče vzgojiti predvsem tako, da se bodo povsod znašli in znali povsod samostojno delati in voditi.

EYMARD P. J.

PRESVETI ZAKRAMENT — II. DEL

Vse življenje in delo bl. Petra Eymarda je bilo posvečeno svetemu Rešnjemu Telesu. Mnogo je molil in premišljeval. Zato je tudi marsikaj spoznal, kar se skriva pod skromnima podobama kruha in vina. Malokomu je dana ta milost.

Navadno prejemaš sv. obhajilo brez izrednih doživetij, brez presretnih, a ganljivih spoznanj in čustev. Zato je potrebno, da od časa do časa poživiš in osvežiš svoje versko življenje z duhovnim berilom, ki ti da novih misli. Posebno tistim, ki pogosto prejema sv. obhajilo, priporočamo Eymardova premišljevanja kot pripomoček za dobro pripra-

vo in zahvalo. Nekatera poglavja so prav primerna tudi kot molitvenik za sv. mašo.

To odlično, svetovno znano in povsod cenjeno delo francoskega verskega slovstva bo slehernemu bralcu dalo veliko dragocenih pobud za notranje življenje.

Knjiga se naroča na naslov: Kongregacija duhovnikov in bogoslovcev, Ljubljana, Semenišče, kjer se dobi tudi I. del. Cena za dijake (če naroče kot skupina): broš. din 20; vez. z rdečo obr. 25 in z zlato obr. din 30. Knjiga obsega 354 strani.

Knjigo vernim dijakom prav toplo priporočamo.

NAROČNIKI!

Vežan lehlak je lep okras Vaše knjižnice.

V vezavo sprejemamo samo še danes in jutri!

Navodila gl. MMB IV. str. 36.

Volitve na tehniki

Lanski odbori so bili večinoma levičarsko usmerjeni. Zlasti odbor »Zveze strokovnih društev« je kazal rdečkasto barvo. Na prvem letošnjem sestanku te zveze so vsi levičarski odborniki in govorniki zabavljali čez vse, samo čez komunizem ne. Zabavljali so zlasti čez gradbenega ministra, čez »zagrebške advokate«, z »reakcionarji« so obkladali vse one, ki se po njihovem ne bore za »interese tehnikov«.

Letos pa je na tehniki nastopil velik preobrat:

Novi odbori so — razen odbora na elektrotehniki — znatno drugačni. Tudi v drugih odborih je nekaj marksistov, pa nimajo odločilne besede. Zasluge za to spremembo imajo zlasti novinci, pa tudi nekateri starejši, ki se ne dajo več loviti na marksistične iluzije. Seveda ni šlo gladko. Marksisti so vse poskusili, da bi zmagali. Poskušali so pri vseh skupinah, da bi volilce razdelili in tako zmagali. Zamotavali so položaj in se delali nevedne.

Zlasti burno je bilo na občnem zboru »Akademskega kluba montanistov« (rudarjev). Montanistika je dosedaj veljala za nezavzetno komunistično trdnjavo. Letos pa so se združile proti marksistom vse skupine, tako katoliški akademiki, Jadranaši, Ljotičevci, Hrvatje in srbski nacionalisti. Ko so marksisti videli, da bodo propadli, je stari odbor, ki je v levičarskih rokah, prekinil občni zbor. Toda na nadaljevalnem občnem zboru je antimarksistična fronta zmagala, čeprav so levičarji delali zase veliko propagando in pripeljali na volišče prav vse svoje ljudi.

Vidi se, da tehnika ni levičarska in da v resnici nikoli ni bila, ampak da so marksisti dosedaj dobivali odbore samo zato, ker so se ostali tehniki dali prepričati, da je marksistov največ in da jim res gre za stvarno delo, kar pa vse skupaj še zdaleč ni bilo res.

Odslej marksisti ne bodo mogli več izrabljati odborov na tehniki, da bi v imenu vseh tehnikov dajali izjave marksizmu v prid.

Na tehniki voli vsaka strokovna skupina (arhitektonska, gradbena, elektrotehnična, montanistična, strojna, kemična) svoj odbor, vsi skupaj pa zvezni odbor za celo tehniko.

Pomanjkanje poguma je pri vsaki stvari najslabše. To je smrt možatosti.

Lacordaire

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).